

Parlamentul României

Senat

*Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări*

Nr.XIX/165/01.09.2026

RAPORT

**asupra Proiectului de lege privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive îndreptate împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică
(L276/2026)**

În conformitate cu prevederile art. 70 din Regulamentul Senatului în vigoare, **Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări**, prin adresa nr. **L276/2026**, a fost sesizată de Biroul permanent al Senatului în vederea dezbaterii și elaborării raportului asupra **Proiectului de lege privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive îndreptate împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică**, inițiat de: *Guvernul României*.

Proiectul de lege are ca obiect reglementarea protecției împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive îndreptate împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică.

Potrivit expunerii de motive, „Proiectul de lege urmărește transpunerea în dreptul național a prevederilor Directivei (UE) 2024/1069, care instituie standarde minime, aplicabile cauzelor civile cu implicații transfrontaliere, precum și extinderea acestora la cauzele interne, conform Recomandării (UE) 2022/758 a Comisiei Europene. Astfel, domeniul de aplicare al proiectului

de lege este mai cuprinzător decât cel al Directivei, garanțiile procedurale împotriva acțiunilor SLAPP fiind acordate în toate cauzele civile, cu sau fără implicații transfrontaliere. Proiectul definește cauzele interne, ca fiind cauzele în care părțile au domiciliul pe teritoriul României și toate celelalte elemente relevante în cauză se află în România, toate celelalte fiind considerate cauze transfrontaliere”.

Proiectul de lege a fost **adoptat** de Camera Deputaților ca urmare a depășirii termenului de 45 de zile, potrivit art.75 alin.(2) teza a III-a din Constituția României republicată.

Consiliul Legislativ a analizat proiectul de lege și a transmis un **aviz favorabil, cu observații și propuneri**.

Consiliul Economic și Social a emis un **aviz favorabil, cu observații**.

Comisia pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități a analizat proiectul de lege și a transmis un **aviz favorabil cu amendamente admise**.

Ministerul Justiției a transmis că **este necesară adoptarea proiectului în forma aprobată de Guvern**.

Avocatul Poporului a transmis **un punct de vedere cu observații**.

În ședința din 1 septembrie 2026, membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări au analizat proiectul de lege în forma adoptată de Camera Deputaților, avizul favorabil cu amendamente admise al Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități, alte avize și puncte de vedere primite sau exprimate, precum și propunerile de amendamente transmise și au hotărât cu **majoritate de voturi** să adopte **un raport de admitere cu amendamente respinse**.

Amendamentele respinse se regăsesc în anexa care face parte integrantă din prezentul raport.

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări supune votului Plenului Senatului **raportul de admitere, cu amendamente respinse și proiectul de lege**.

În raport cu obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor **organice** și urmează a fi supus votului Plenului Senatului în conformitate cu prevederile art.76 alin.(1) din Constituția României, republicată.

Potrivit art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, și art.92 alin.(8) pct.2 din Regulamentul Senatului, republicat, în vigoare, **Senatul este Cameră decizională.**

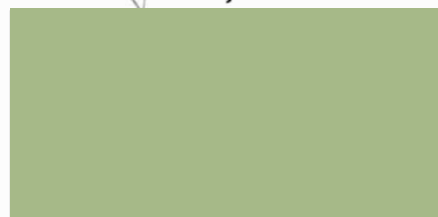
Președinte,

Senator Ion-Cristinel RUJAN

Secretar,

Senator Daniela ȘTEFĂNESCU

AMENDAMENTE RESPINSE

asupra

**Proiectului de lege privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive
îndreptate împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică**

L276/2026

Nr. crt.	Text proiect de lege	Amendamente respinse	Motivare/Observații
1.	CAPITOLUL I Dispoziții generale Art. 2 - În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 1. <i>mobilizare publică</i> - efectuarea oricărei declarații sau desfășurarea oricărei activități de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor sau a libertății de întrunire și de asociere, precum și acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență direct legate de acestea, și care privește o chestiune de interes public; ...	CAPITOLUL I Dispoziții generale Art. 2 - În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 1. <i>mobilizare publică</i> - efectuarea oricărei declarații, desfășurarea oricărei activități, inclusiv a demersurilor judiciare sau administrative, de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor, a libertății de întrunire și de asociere, a dreptului de petiționare, precum și a dreptului de acces la justiție, inclusiv acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Amendamentul clarifică faptul că mobilizarea publică include și acțiunile în justiție sau sesizările către autorități privind chestiuni de interes public, întrucât astfel de demersuri sunt frecvent vizate de procese SLAPP. De asemenea, propune o soluție aliniată Recomandării CM/Rec(2024)2 a Consiliului Europei. Problema: În forma actuală, definiția „mobilizării publice” nu menționează explicit demersurile judiciare sau

	direct legate de acestea, și care privesc o chestiune de interes public; Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități Propunere alternativă 1. mobilizare publică - acțiuni care se referă și la libertatea de întrunire și asociere, și la dreptul de a vota și de a candida la alegeri. Mobilizarea publică include o mare varietate de activități, cum ar fi advocacy, jurnalism, investigarea și raportarea încălcărilor legii sau normelor etice, cercetare academică, predare, dezbateri, petiții către oficiali guvernamentali sau entități corporative, participarea la litigii menite să promoveze schimbarea socială sau să protejeze mediul sau celelalte drepturi existente, participarea la proteste pașnice sau boicouri, dezvăluirea publică a abuzurilor, a încălcărilor drepturilor omului, a corupției, fraudei sau chiar comentarii cu privire la orice problemă de interes public. Sfera de aplicare a termenului acoperă, de asemenea,	administrative prin care cetățenii, organizațiile sau jurnaliștii sesizează instanțele sau autoritățile cu privire la chestiuni de interes public. Riscul: În practică, astfel de demersuri, precum acțiunile în justiție privind protecția mediului, accesul la informații publice sau buna administrare, sunt frecvent urmate de acțiuni în justiție abuzive (SLAPP) împotriva celor care le inițiază. Lipsa unei clarificări explicite poate crea incertitudine privind aplicarea protecției prevăzute de lege pentru aceste forme de participare publică. Soluția: Amendamentul propune clarificarea definiției mobilizării publice prin includerea expresă a demersurilor judiciare și administrative întemeiate pe interesul public, ca forme legitime de participare publică. Fundamentare: Această abordare este în concordanță cu obiectivul proiectului de lege de a proteja participarea publică în toate formele sale, precum și cu drepturile de acces la justiție și de petiționare recunoscute, inclusiv prin Convenția de la Aarhus și prin Recomandarea CM/Rec(2024)2 a Consiliului European privind contracararea utilizării proceselor strategice împotriva participării publice (SLAPP). Problema: Definiția legală a „mobilizării publice” din proiect este mai restrânsă
--	--	---

		acțiunile de pregătire, sprijinire sau asistare a mobilizării publice.	decât definiția dată de Recomandarea CM/Rec(2024)2 a Consiliului de Miniștri. Riscul: În lipsa unor clarificări suplimentare, pot apărea interpretări restrictive și diferite în practică, la nivelul instanțelor de judecată, cu privire la activitățile care intră în sfera mobilizării publice și beneficiază de protecția prevăzută de lege, legea neatingându-și scopul. Soluția: Amendamentul propune completarea definiției mobilizării publice prin introducerea unui alineat suplimentar la art. 2 pct. 1, care să reflecte orientările prevăzute la pct. 4 din Recomandarea CM/Rec(2024)2. Fundamentare: Această completare contribuie la claritatea și aplicarea uniformă a legii și aliniază reglementarea națională la standardele Consiliului Europei privind protecția participării publice împotriva procedurilor judiciare abuzive (SLAPP).
2.	CAPITOLUL I Dispoziții generale Art. 2 - În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații: ...	CAPITOLUL I Dispoziții generale Art. 2 - În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații: ...	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Lista indicilor care pot arăta că o procedură este abuzivă (SLAPP) trebuie completată cu încă două situații

3. <i>proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</i> - proceduri judiciare care, nefiind inițiate pentru a invoca sau a exercita în mod real un drept, au ca scop principal împiedicarea, restricționarea sau sancționarea mobilizării publice, exploatând adesea un dezechilibru de putere între părți, și în cadrul cărora sunt formulate cereri neîntemeiate în tot sau în parte. Pentru identificarea acestui scop, pot fi folosite unul sau mai multe indicii, cum ar fi: a) natura disproporționată, excesivă sau nerezonabilă a cererii sau a unei părți a acesteia, inclusiv valoarea excesivă a litigiului; b) existența unor proceduri multiple inițiate de reclamant sau de părți asociate acestuia în legătură cu chestiuni similare; c) acțiuni de intimidare, hărțuire sau amenințare din partea reclamantului sau a reprezentanților reclamantului, înainte sau în timpul procedurilor, precum și conduita similară a reclamantului în cauze similare sau concomitente; d) utilizarea cu rea-credință a unor tactici procedurale precum tergiversarea procedurilor, alegerea frauduloasă sau abuzivă a unei instanțe mai favorabile sau formularea, cu rea-credință, a unei cereri de renunțare la judecată într-o etapă ulterioară a procedurilor.	3. <i>proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</i> - proceduri judiciare care, nefiind inițiate pentru a invoca sau a exercita în mod real un drept, au ca scop principal împiedicarea, restricționarea sau sancționarea mobilizării publice, exploatând adesea un dezechilibru de putere între părți, și în cadrul cărora sunt formulate cereri neîntemeiate în tot sau în parte. Pentru identificarea acestui scop, pot fi folosite unul sau mai multe indicii, cum ar fi: (...)	recunoscute la nivelul Consiliului Europei: exploatarea dezechilibrului de putere și vizarea deliberată a persoanelor individuale pentru intimidare. Problema: Definiția procedurilor judiciare abuzive împotriva mobilizării publice din proiect include o serie de indicii utile pentru identificarea acestor practici, însă nu reflectă integral exemplele prevăzute în Recomandarea CM/Rec(2024)2 a Consiliului Europei. Riscul: În practică, anumite forme frecvente de utilizare abuzivă a procedurilor judiciare, precum exploatarea unui dezechilibru de putere economic sau politic ori acționarea deliberată în judecată a unor persoane individuale pentru a exercita presiuni asupra acestora, ar putea să nu fie suficient evidențiate în evaluarea caracterului abuziv al unei acțiuni. Soluția: Amendamentul propune completarea enumerării indicilor prevăzuți la art. 2 pct. 3 prin introducerea a două indicii suplimentare: e) situațiile în care reclamantul încearcă să exploateze un dezechilibru de putere, precum avantajul financiar sau influența politică, pentru a exercita presiuni asupra pârâtului și f) situațiile în care acțiunea în justiție vizează în mod deliberat persoane individuale, mai degrabă decât
--	---	--

		e) reclamantul încearcă să exploateze un dezechilibru de putere, cum ar fi avantajul său financiar ori influența politică sau în societate, pentru a exercita presiuni asupra pârâtului; f) acțiunea în justiție vizează în mod deliberat persoane mai degrabă decât organizațiile responsabile pentru acțiunea contestată. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	organizațiile responsabile pentru acțiunea contestată. Fundamentare: Aceste completări reflectă exemplele prevăzute la pct. 8 lit. a și f din Recomandarea CM/Rec(2024)2 și contribuie la o identificare mai clară a procedurilor judiciare abuzive în practică.
3.	CAPITOLUL II Dispoziții comune privind garanțiile procesuale Art. 3 - În cazul unei proceduri judiciare pornite împotriva unei persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării în acțiuni de mobilizare publică, pârâtul poate formula o cerere având ca obiect: a) depunerea unei cauțiuni, potrivit dispozițiilor art. 7; b) respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate, potrivit dispozițiilor Capitolului III; c) remedii în caz de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, potrivit dispozițiilor Capitolului IV.	CAPITOLUL II Dispoziții comune privind garanțiile procesuale Art. 3 (1) În cazul unei proceduri judiciare pornite împotriva unei persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării în acțiuni de mobilizare publică, pârâtul poate formula o cerere având ca obiect: (...)	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Instanța trebuie să poată pune în discuție și din oficiu garanțiile procedurale anti-SLAPP (respingerea rapidă, cauțiunea, sancțiunile), nu doar la cererea pârâtului, pentru ca mecanismele de protecție să fie efective. Problema: Proiectul prevede că pârâtul poate solicita aplicarea unor garanții procesuale (cauțiune, respingerea rapidă a cererii, remedii), dar nu menționează explicit posibilitatea instanței de a pune aceste măsuri în discuție din oficiu. Riscul: În practică, persoanele vizate de acțiuni de tip SLAPP se pot afla într-o

		(2) Măsurile prevăzute de alin. (1) pot fi puse în discuție de instanță și din oficiu. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	poziție vulnerabilă sau fără reprezentare juridică, ceea ce poate face ca aceste garanții să nu fie invocate și, implicit, să nu fie aplicate. Soluția: Amendamentul introduce posibilitatea ca instanța să pună în discuție din oficiu măsurile prevăzute la alin. (1), inclusiv respingerea rapidă a cererii, obligarea reclamantului la depunerea cauțiunii și aplicarea remediilor în caz de proceduri abuzive. Fundamentare: O astfel de soluție contribuie la soluționarea rapidă a acțiunilor vădit neîntemeiate și la degrevarea instanțelor de cauze abuzive. În plus, previne formalismul excesiv, permițând instanței ca, atunci când este cazul, să identifice și să oprească din oficiu procedurile abuzive chiar și atunci când pârâtul nu invocă aceste mecanisme, fiind în acord cu rolul activ al judecătorului recunoscut și în alte situații de procedură civilă (a se vedea, spre exemplu, excepțiile de conexitate, litispendență, perimare, sau lipsa procedurii prealabile). Punerea în discuție, din oficiu, a acestor măsuri nu înseamnă aplicarea lor automată, ci doar îi permite judecătorului să facă o astfel de analiză, mai ales în cazurile în care pârâtul nu este reprezentat prin avocat. În plus, punerea în discuție din oficiu a acestor mecanisme permite instanței să
--	--	---	--

			protejeze un interes public, dat fiind scopul prezentei legi. Totodată, soluția întărește rolul judecătorului de garant al echilibrului procesual și în echilibru cu principiul disponibilității, dat fiind domeniul de reglementare și scopul actului normativ, anume cel de a institui mecanisme de protejare a unor interese publice. O astfel de posibilitate este prevăzută în mod expres de art. 6 alin. (2) din Directivă, fiind compatibilă cu aceasta. Apropierea de modelele legislative europene: proiectul de lege belgian prevede în mod similar această posibilitate atât în materie civilă, cât și penală. Directiva lasă la latitudinea statelor membre reglementarea posibilității ca măsurile de protecție – inclusiv mecanismul de respingere rapidă – să fie aplicate și din oficiu de către instanță. Așadar, nu există niciun obstacol de drept european pentru includerea acestei prevederi în legea de transpunere.
4.	CAPITOLUL II Dispoziții comune privind garanțiile procesuale ... Art. 6 - În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de	CAPITOLUL II Dispoziții comune privind garanțiile procesuale ... Art. 6 (1) În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Entitățile care sprijină apărarea pârâtului în cauze SLAPP trebuie protejate: nu devin părți în proces, nu pot fi obligate la

mobilizare publică, asociațiile, sindicatele, alte organizații sau entități, constituite potrivit legii, care, fără a justifica un interes personal, au un interes legitim în apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică, pot sprijini apărările pârâtului, cu acordul acestuia, sau pot depune înscrisuri la dosarul cauzei.	juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, asociațiile, sindicatele, alte organizații sau entități, constituite potrivit legii, care, fără a justifica un interes personal, au un interes legitim în apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică, pot sprijini apărările pârâtului, cu acordul acestuia, sau pot depune înscrisuri la dosarul cauzei. (2) Entitățile prevăzute la alin. (1) nu devin părți în proces și nu pot fi obligate la plata cheltuielilor de judecată. (3) Dispozițiile art. 61 - 67 din Codul de procedură civilă rămân aplicabile în cazul intervențiilor principale și accesorii. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	cheltuieli de judecată și nu pot fi acționate pentru simplul fapt că oferă sprijin. Problema: Proiectul de lege permite asociațiilor, sindicatelor sau altor entități să sprijine apărarea pârâtului, fără a justifica un interes personal, cum este cazul condițiilor clasice aplicabile intervenienților principali sau accesorii, însă nu clarifică suficient statutul acestora în procedură și nici consecințele privind cheltuielile de judecată. Norma instituie un mecanism de sprijin distinct, suplimentar instituției intervenției principale sau accesorii prevăzută de art. 61-67 din Codul de procedură civilă. Riscul: În lipsa unei clarificări exprese, aceste entități pot fi descurajate să ofere sprijin din teama unor consecințe procesuale sau patrimoniale, prin obligarea la cheltuieli de judecată disproporționate sau introducerea unor acțiuni împotriva lor. Acest lucru poate afecta echilibrul procesual în cauzele SLAPP, unde există adesea un dezechilibru de resurse între părți. Soluția: Amendamentul clarifică faptul că entitățile care sprijină apărarea pârâtului, fără a justifica un interes personal, dar care au un interes legitim, nu devin părți în proces, nu pot fi obligate la plata cheltuielilor de judecată. Precizăm că distincția dintre instituția prevăzută la
--	--	---

			art. 6 și intervențiile prevăzute la art. 61 - 67 Cod proc. civ. este lipsa condiției interesului personal în primul caz. Fundamentare: Clarificarea contribuie la asigurarea unui echilibru procesual în cauzele SLAPP și la încurajarea participării entităților care pot oferi expertiză. De asemenea, soluția oferă predictibilitate juridică într-un domeniu în care practica instanțelor privind statutul intervenienților și cheltuielile de judecată nu este unitară.
5.	CAPITOLUL II Dispoziții comune privind garanțiile procesuale ... Art. 7 - (1) În cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, la cererea pârâtului, instanța poate să îl oblige pe reclamant la depunerea, până la termenul pe care îl fixează, a unei cauțiuni care să acopere cheltuielile de judecată estimate și să asigure plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului potențial cauzat prin introducerea cererii de chemare în judecată. Cheltuielile de judecată astfel estimate pot include cheltuielile de asistență juridică și reprezentare suportate de pârât și orice alte cheltuieli efectuate de	CAPITOLUL II Dispoziții comune privind garanțiile procesuale ... Art. 7 - (1) În cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, la cererea pârâtului la cererea pârâtului, instanța având obligația de a pune în vedere acestuia posibilitatea solicitării cauțiunii atunci când, din circumstanțele cauzei, rezultă indicii privind caracterul abuziv al acțiunii, instanța poate să îl oblige pe reclamant la depunerea, până la termenul pe care îl fixează, a unei cauțiuni care să acopere cheltuielile de judecată estimate și să asigure plata de despăgubiri pentru	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Instanței îi este recunoscută posibilitatea instanței de a pune în vedere acestuia posibilitatea solicitării cauțiunii atunci când, din circumstanțele cauzei, rezultă indicii privind caracterul abuziv al acțiunii Riscul: În practică, persoanele vizate de acțiuni de tip SLAPP pot să nu solicite această măsură din lipsă de resurse sau cunoștințe juridice, ceea ce poate permite continuarea unor acțiuni vădit neîntemeiate fără garanții suficiente pentru acoperirea costurilor generate pârâtului

	acesta în scopul bunei desfășurări a procesului	repararea prejudiciului potențial cauzat prin introducerea cererii de chemare în judecată. Cheltuielile de judecată astfel estimate pot include cheltuielile de asistență juridică și reprezentare suportate de pârât și orice alte cheltuieli efectuate de acesta în scopul bunei desfășurări a procesului Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	
6.	CAPITOLUL II Dispoziții comune privind garanțiile procesuale ...	CAPITOLUL II Dispoziții comune privind garanțiile procesuale ... Art. 7¹ - În acțiunile civile rezultate din acțiuni de mobilizare publică, în care reclamantului i se acordă daune morale, instanța stabilește cuantumul acestora, asigurând un just echilibru între protecția drepturilor reclamantului și libertatea de exprimare, precum și evitarea unui efect disuasiv asupra participării la dezbaterile publice.	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Introducerea unei mențiuni exprese privind criteriul efectului disuasiv în privința stabilirii cuantumului unor daune morale acordate, conform Recomandării Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei Problema: Acțiunile în răspundere civilă delictuală și cele vizând raportul libertate de exprimare - drept la viață privată pot avea un efect disuasiv asupra participării publice, aspect recunoscut atât de Directiva europeană, cât și de

		Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	Recomandarea CM/Rec(2024)2 a Consiliului Europei privind contracararea utilizării proceselor strategice împotriva participării publice (SLAPP). Riscul: Riscul ca persoanele sau organizațiile implicate în acțiuni de mobilizare publică să fie supuse acordării unor daune morale disproporționate nu are un efect doar asupra părților din respectivul litigiu, ci poate afecta întregul mediu asociativ, jurnalistic sau spațiul civic. Astfel, în acest caz particular al litigiilor, Uniunea Europeană și Consiliul Europei recomandă garanții pentru asigurarea unui just echilibru între interesele concurente sau între drepturile fundamentale pe care statul trebuie să le protejeze deopotrivă. Soluția: Propunem introducerea unui nou articol în cuprinsul capitolului II (art. 7¹) care să prevadă expres drept criteriu în stabilirea cuantumului daunelor morale în acțiuni civile rezultate din acțiuni de mobilizare publică ca acest cuantum să țină cont pe lângă criteriile orientative dezvoltate, spre exemplu, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și de potențialul efect disuasiv al cuantumului stabilit. Fundamentare: Recomandarea CM/Rec(2024)2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind contracararea proceselor strategice
--	--	--	--

			împotriva participării publice încurajează statele să introducă mecanisme de plafonare a costurilor procedurilor judiciare și a despăgubirilor. Potrivit pct. 42 din Recomandare se încurajează plafonarea despăgubirilor pentru a preveni sancțiuni financiare disproporționate care pot avea un efect de descurajare asupra participării publice și pentru a evita stimulentele financiare pentru introducerea unor astfel de acțiuni. Completarea nu se referă la daunele materiale, care rămân supuse regulilor generale de evaluare prevăzute de legislația civilă. Prin reglementarea expresă a acest element, al caracterului disuasiv al unor daune disproporționate, legea ar contribui la prevenirea utilizării procedurilor judiciare ca instrument de intimidare financiară și ar asigura condiții mai echitabile pentru exercitarea dreptului la participare publică.
7.	CAPITOLUL III Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate Art. 8 - Pârâtul poate, până la soluționarea cauzei în primă instanță, să ceară respingerea rapidă a cererii de chemare în judecată ca vădit neîntemeiată.	CAPITOLUL III Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate Art. 8 - (1) Pârâtul poate, până la soluționarea cauzei în primă instanță, să ceară respingerea rapidă a cererii de chemare în judecată ca vădit neîntemeiată.	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Este nevoie ca mecanismul de respingere rapidă să poată fi aplicat și din oficiu, și

		(2) Cererea prevăzută la alin. (1) poate fi pusă în discuție, și din oficiu, de către instanța de judecată. (3) O nouă cerere de respingere rapidă poate fi formulată, în cazul modificării cadrului procesual, inclusiv ca urmare a modificării cererii de chemare în judecată sau a introducerii altor părți în proces, dacă noile pretenții ori participări procesuale prezintă caracteristicile unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	atunci când cadrul procesual se modifică, precum și să permită constatarea caracterului abuziv al procedurii și în căile de atac, pentru o protecție efectivă. Problema: Proiectul prevede posibilitatea pârâtului de a solicita respingerea rapidă a cererii vădit neîntemeiate, însă nu clarifică aplicarea acestui mecanism (a) și din oficiu, ori (b) în situațiile în care cadrul procesual se modifică pe parcursul judecătii. Spre deosebire de art. 5 din Lege, care vizează doar măsurile din Capitolul IV, proiectul limitează aplicarea mecanismului de respingere rapidă. Riscul: În practică, persoanele vizate de acțiuni de tip SLAPP se pot afla într-o poziție vulnerabilă sau fără reprezentare juridică, ceea ce poate face ca aceste garanții să nu fie invocate și, implicit, să nu fie aplicate. Totodată, în practică, un litigiu poate dobândi caracteristicile unei proceduri de tip SLAPP pe parcursul procesului, după ce deja a fost formulată și respinsă o cerere de respingere rapidă, de exemplu, prin modificarea cererii de chemare în judecată (art. 204 C. proc. civ.) sau situația intervenției altor părți, pe parcursul judecătii, ale căror pretenții pot avea caracteristici SLAPP (intervenția voluntară principală, intervenția forțată, chemarea în garanție conform art. 61-77 C. proc. civ. etc.). În lipsa unei
--	--	--	--

			reglementări exprese, ar putea apărea interpretarea că cererea de respingere rapidă poate fi formulată o singură dată sau doar în raport cu cererea inițială, ceea ce ar limita eficiența mecanismului de protecție. Soluția: Amendamentul clarifică faptul că procedura de respingere rapidă poate fi pusă în discuție și din oficiu de către instanță, că poate fi formulată o nouă cerere în cazul modificării cadrului procesual, precum și direct. Scopul modificării este să prevină blocarea accesului pârâtului la remediu anti-SLAPP în situații dinamice, în care configurația litigiului se schimbă (părți/pretenții) și abuzul devine vizibil abia ulterior. Formularea „o nouă cerere de respingere rapidă” înlătură orice interpretare privind o așa-zisă „res judicata” pe incidentul procedural, limitând însă reaprecierea la elementele noi. Fundamentare: Această clarificare permite aplicarea efectivă a mecanismelor de protecție împotriva procedurilor judiciare abuzive și evită situațiile în care modificarea cererii de chemare în judecată sau intervenția altor părți ar putea transforma ulterior litigiul într-un caz de tip SLAPP. În același timp, soluția asigură coerența reglementării și
--	--	--	--

			eficiența garanțiilor procesuale prevăzute de lege.
8.	CAPITOLUL III Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate ... Art. 9 ... (3) Judecata se face de urgență. Dacă instanța nu se poate pronunța de îndată asupra cererii pârâtului, va amâna judecata și va stabili un termen scurt în vederea soluționării acesteia.	CAPITOLUL III Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate ... Art.9 ... (3) Judecata se face de urgență. Dacă instanța nu se poate pronunța de îndată asupra cererii pârâtului, va amâna judecata și va fixa un termen scurt, care nu poate depăși 30 de zile, în vederea soluționării acesteia. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Pentru ca mecanismul de respingere rapidă să fie efectiv, legea trebuie să prevadă un termen maxim clar pentru soluționarea cererii. Problema: Proiectul prevede că cererea de respingere rapidă se judecă „de urgență”, iar instanța stabilește „un termen scurt”, fără a defini durata acestuia. Riscul: În practică, aceste formulări pot avea interpretări diferite, astfel încât termenul stabilit poate varia de la câteva săptămâni la câteva luni, ceea ce poate reduce eficiența mecanismului de respingere rapidă și poate permite continuarea unor proceduri vădit neîntemeiate. Soluția: Amendamentul introduce un termen maxim de 10 / 15 / 30 de zile pentru soluționarea cererii atunci când instanța nu se poate pronunța de îndată, asigurând astfel caracterul efectiv al procedurii de respingere rapidă.

			Fundamentare: Stabilirea unui termen maxim contribuie la aplicarea uniformă a procedurii și la realizarea scopului directivei de a permite soluționarea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate, prevenind utilizarea procedurilor judiciare ca instrument de presiune asupra persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică.
9.	CAPITOLUL III Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate ... Art. 9 - (1) În vederea judecării cererii de respingere rapidă, părțile vor fi citate conform normelor privind citarea în procesele urgente, iar reclamantului i se va comunica o copie de pe cerere și de pe actele care o însoțesc, punându-i-se în vedere că are obligația de a răspunde în termen de 5 zile de la comunicare. (2) Reclamantului îi revine sarcina de a dovedi că cererea de chemare în judecată nu este în mod vădit neîntemeiată. În acest scop, reclamantul trebuie să arate motivele de fapt și de drept, precum și să indice probele pe care se întemeiază, pentru a-i permite instanței să aprecieze dacă cererea de chemare în judecată este sau nu vădit neîntemeiată. (3) Judecata se face de urgență. Dacă instanța nu se poate pronunța de îndată asupra cererii pârâtului, va amâna judecata	CAPITOLUL III Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate ... Art. 9 (1) - (4) Nemodificate	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Hotărârea prin care se respinge cererea de respingere rapidă trebuie să poată fi supusă controlului judiciar, pentru a asigura efectivitatea mecanismului anti-SLAPP, precum și dreptul la un proces echitabil și egalitatea între părți. Problema: Proiectul prevede că respingerea cererii de respingere rapidă se dispune printr-o încheiere definitivă, ceea ce exclude orice formă de control judiciar asupra acestei decizii și pune în discuție garantarea drepturilor procesuale, în mod egal și fără discriminări. Riscul: În lipsa unei căi de atac, pârâtul nu ar putea contesta o hotărâre prin care instanța respinge cererea de respingere rapidă, chiar și în situațiile în care procedura prezintă caracteristicile unui caz de tip SLAPP. Acest lucru poate reduce

și va stabili un termen scurt în vederea soluționării acesteia. (4) În cazul în care cererea pârâtului este întemeiată, instanța va respinge cererea de chemare în judecată prin hotărâre supusă căilor de atac prevăzute de lege pentru fondul cauzei. (5) Dacă cererea pârâtului este neîntemeiată, instanța o va respinge prin încheiere definitivă, dispunând continuarea judecării cauzei.	(5) Dacă cererea pârâtului este neîntemeiată, instanța o va respinge prin încheiere, care poate fi atacată odată cu fondul, dispunând continuarea judecării cauzei. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	eficiența mecanismului de protecție prevăzut de lege. Soluția: Amendamentul propune ca încheierea prin care se respinge cererea de respingere rapidă să nu fie definitivă, ci să poată fi atacată odată cu fondul cauzei, menținând și respectând caracterul devolutiv al apelului. Fundamentare: Această soluție este în acord cu considerentul (40) al directivei, care prevede posibilitatea existenței unei căi de atac în materia respingerii rapide a cererilor. În același timp, soluția menține caracterul rapid al procedurii și este similară altor mecanisme procedurale accelerate din dreptul intern, cum este procedura prevăzută de Legea nr. 544/2001 privind accesul la informații de interes public reglementată la Articolul 22: „(1) În cazul în care o persoană se considera vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7. (2) Instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile
--	--	---

			de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale. (3) Hotărârea tribunalului este supusă recursului. (4) Decizia Curții de apel este definitivă și irevocabilă. (5) Atât plângerea, cât și recursul se judecă în instanță, în procedură de urgență, și sunt scutite de taxă de timbru.”
10.	CAPITOLUL IV Măsurile în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice Art. 10 - (1) Când constată că procedura este abuzivă, în sensul art. 2 pct. 3, instanța, la cererea pârâtului, poate dispune obligarea reclamantului, pe cheltuielile sale, la publicarea hotărârii judecătorești. ...	CAPITOLUL IV Măsurile în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice Art. 10 - (1) Când constată că procedura este abuzivă, în sensul art. 2 pct. 3, instanța, din oficiu sau la cererea pârâtului, poate dispune obligarea reclamantului, pe cheltuielile sale, la publicarea hotărârii judecătorești. ... Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Instanța trebuie să poată dispune publicarea hotărârii și din oficiu, pentru ca sancțiunile împotriva procedurilor SLAPP să fie efective și să nu depindă exclusiv de inițiativa pârâtului. Problema: Textul proiectului prevede că publicarea hotărârii judecătorești poate fi dispusă doar la cererea pârâtului. Riscul: În practică, pârâții în cauze de tip SLAPP pot fi persoane fără reprezentare juridică sau fără resursele necesare pentru a solicita toate măsurile disponibile. Limitarea măsurii exclusiv la inițiativa pârâtului poate reduce eficiența mecanismului sancționator prevăzut de lege. Soluția: Amendamentul introduce posibilitatea ca instanța să dispună

			această măsură și din oficiu, atunci când constată caracterul abuziv al procedurii, conform art. 6 alin. (2) din Directivă. Fundamentare: Directiva prevede că statele membre trebuie să asigure existența unor sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare împotriva procedurilor abuzive. Permițând instanței să dispună din oficiu publicarea hotărârii, se consolidează rolul activ al judecătorului și se asigură aplicarea efectivă a acestor sancțiuni, în special în situațiile în care pârâtul nu solicită expres această măsură.
11.	CAPITOLUL IV Măsuri în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice Art.10 ... (2) Dispozițiile privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal rămân aplicabile. ...	CAPITOLUL IV Măsuri în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice Art. 10 ... (2) Numele și prenumele sau denumirea reclamantului obligat la publicarea hotărârii judecătorești vor fi prezentate integral, nefiind anonimizate în cuprinsul hotărârii judecătorești publicate. Celelalte dispoziții privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal rămân aplicabile. ...	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Publicarea hotărârilor trebuie să permită identificarea reclamantului care a inițiat procedura abuzivă, pentru ca măsura să își atingă scopul preventiv și disuasiv. Problema: Publicarea hotărârilor pronunțate în cauze care implică proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice are un rol esențial în atingerea obiectivelor directivei: creșterea gradului de conștientizare cu privire la fenomenul SLAPP, dezvoltarea unei practici judiciare coerente și descurajarea utilizării abuzive a procedurilor judiciare pentru intimidarea

		Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	participanților la dezbaterea publică. În forma actuală, alin. (2) se limitează însă la o trimitere generală la normele privind protecția datelor cu caracter personal. Riscul: O astfel de formulare riscă, în practică, să conducă la anonimizarea integrală a hotărârilor, inclusiv a numelui reclamantului. În aceste condiții, obligația de publicare ar deveni în mare parte lipsită de efect, deoarece publicul, instanțele și profesioniștii din domeniul juridic nu ar putea identifica actorii care au recurs la astfel de practici abuzive. Or, rolul acestei măsuri nu este doar informativ, ci și preventiv și disuasiv, prin expunerea publică a conduitei abuzive constatate de instanță. Soluția: Amendamentul clarifică faptul că, în cazul hotărârilor publicate în temeiul art. 10, numele și prenumele sau denumirea reclamantului obligat la publicarea hotărârii trebuie prezentate integral, fără anonimizare, menținând în același timp aplicabile celelalte dispoziții privind protecția datelor cu caracter personal. Fundamentare: Această soluție este compatibilă cu normele privind protecția datelor cu caracter personal. Dreptul la protecția datelor nu are caracter absolut, iar exercițiul său poate fi restrâns prin lege atunci când o astfel de restrângere urmărește un scop legitim, este necesară
--	--	--	---

			și proporțională. În cazul de față, publicarea numelui reclamantului într-o hotărâre judecătorească definitivă care constată caracterul abuziv al acțiunii reprezintă o măsură proporțională, justificată de necesitatea asigurării transparenței și a eficacității mecanismelor de combatere a procedurilor SLAPP. De asemenea, preambulul directivei subliniază că publicarea hotărârilor relevante contribuie la creșterea gradului de conștientizare cu privire la fenomenul SLAPP și la dezvoltarea unei practici judiciare coerente.
12.	CAPITOLUL IV Măsuri în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice ... Art.11 - (1) Până la începerea dezbaterilor asupra fondului, pârâtul poate cere obligarea reclamantului la plata unei despăgubiri pentru prejudiciul material sau moral cauzat. (2) Cererea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.	CAPITOLUL IV Măsuri în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice. ... Art. 11 - (1) Până la începerea dezbaterilor asupra fondului, pârâtul poate cere obligarea reclamantului la plata unei despăgubiri pentru prejudiciul material sau moral cauzat. (...) (3) Cererea poate fi pusă în discuție și din oficiu, de instanță. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Instanța trebuie să poată pune în discuție și din oficiu acordarea despăgubirilor pentru proceduri SLAPP, pentru ca sancțiunile prevăzute de lege să fie efective și să nu depindă exclusiv de inițiativa pârâtului. Problema: Textul proiectului permite pârâtului să solicite despăgubiri pentru prejudiciul material sau moral cauzat printr-o procedură judiciară abuzivă, dar nu prevede posibilitatea ca instanța să pună această măsură în discuție din oficiu.

			Riscul: În practică, pârâții în cauze de tip SLAPP pot să nu solicite despăgubiri, fie din lipsă de reprezentare juridică, fie din necunoașterea mecanismelor prevăzute de lege, ceea ce poate reduce eficiența sancțiunilor împotriva procedurilor abuzive. Soluția: Introducerea posibilității ca instanța să pună în discuție, din oficiu, acordarea despăgubirilor. Fundamentare: Această soluție contribuie la asigurarea unor sancțiuni efective și cu efect de descurajare împotriva procedurilor SLAPP, în acord cu obiectivul directivei de a proteja participarea publică.
13.	CAPITOLUL IV Măsuri în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice ... Art. 12 - Reclamantul care a inițiat o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice poate fi obligat, în condițiile legii, la plata unei amenzi judiciare de la 10.000 lei la 100.000 lei.	CAPITOLUL IV Măsuri în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice ... Art. 12 - În cazul în care instanța constată că procedura inițiată de reclamant este una abuzivă împotriva mobilizării publice, reclamantul va fi obligat în condițiile legii, la plata unei amenzi judiciare, într-un cuantum cuprins între 10.000 lei și 100.000 lei, stabilit de instanță. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Aplicarea amenzii judiciare trebuie să fie obligatorie atunci când instanța constată existența unei proceduri SLAPP, pentru a asigura un efect real de descurajare. Problema: Textul proiectului prevede doar posibilitatea aplicării unei amenzi judiciare atunci când instanța constată existența unei proceduri abuzive împotriva mobilizării publice. Riscul: Caracterul facultativ al sancțiunii poate reduce efectul disuasiv al mecanismului, în condițiile în care

			procedurile SLAPP sunt utilizate tocmai pentru intimidarea sau descurajarea participării publice. Soluția: Stabilirea caracterului obligatoriu al amenzii judiciare atunci când instanța constată existența unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, menținând în același timp marja de apreciere a instanței în stabilirea cuantumului acesteia între 10.000 lei și 100.000 lei. Fundamentare: Ipoteza normei vizează situația în care instanța a constatat deja existența unei proceduri de tip SLAPP, fiind îndeplinite criteriile prevăzute de lege. În aceste condiții, aplicarea obligatorie a unei amenzi reprezintă un instrument disuasiv necesar pentru a preveni utilizarea abuzivă a procedurilor judiciare în scopul intimidării vocilor critice. Intervalul amenzii este suficient de larg pentru a permite instanței să adapteze sancțiunea la circumstanțele concrete ale cauzei, păstrând astfel o marjă adecvată de apreciere.
14.	CAPITOLUL VI Dispoziții finale Art. 16 - (1) Instituția Avocatul Poporului are următoarele atribuții specifice: a) colectează și pune la dispoziția persoanelor interesate informații privind organizațiile care oferă sprijin persoanelor vizate de cereri vădit neîntemeiate sau	CAPITOLUL VI Dispoziții finale Art. 16 - (1) Instituția Avocatul Poporului are următoarele atribuții specifice: (...)	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Avocatul Poporului trebuie să ofere nu doar informații generale, ci și îndrumare și sprijin efectiv persoanelor vizate de proceduri SLAPP.

	proceduri judiciare abuzive ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică; b) participă la campanii de informare și sensibilizare desfășurate în cooperare cu alte autorități publice sau cu organizații care oferă sprijin persoanelor vizate de cereri vădit neîntemeiate sau proceduri judiciare abuzive ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică; c) participă la activitățile de formare profesională continuă în domeniu a judecătorilor și procurorilor, organizate potrivit legii; d) elaborează anual un raport special privind activitatea sa în domeniu, care se include în raportul anual de activitate al Avocatului Poporului.	e) oferă informare, îndrumare și consiliere persoanelor fizice sau juridice vizate de cereri vădit neîntemeiate sau proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, cu privire la aplicarea prezentei legi, la garanțiile procesuale și la remediile disponibile, precum și cu privire la măsurile de sprijin existente, cum ar fi ajutorul public judiciar și sprijinul financiar și psihologic, dacă sunt disponibile.	Problema: Art. 16 din proiect prevede pentru Avocatul Poporului anumite atribuții de informare, însă acestea se limitează în principal la furnizarea de informații și la trimiterea către organizații care ar putea oferi sprijin. Reglementarea nu asigură însă un mecanism real de informare, îndrumare și sprijin direct pentru persoanele implicate în litigii de tip SLAPP. Riscul: În practică, persoanele vizate de astfel de proceduri au nevoie de îndrumare concretă privind aplicarea legii și remediile disponibile. Limitarea rolului Avocatului Poporului la furnizarea de informații pe un site sau la indicarea unor organizații terțe poate face ca sprijinul prevăzut de lege să rămână inefficient, mai ales în situația în care astfel de organizații nu există sau nu dispun de resurse suficiente. Soluția: Completarea atribuțiilor Avocatului Poporului cu posibilitatea de a oferi informare, îndrumare și consiliere directă persoanelor vizate de proceduri SLAPP și de a facilita accesul acestora la formele de sprijin existente, inclusiv juridic, financiar sau psihologic, conform art. 19 alin. (1) din Directivă. Fundamentare: Directiva (UE) 2024/1069 prevede că statele membre trebuie să asigure accesul persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică
--	---	---	---

	(2) Instituția Avocatul Poporului include, în cadrul unei secțiuni distincte a website-ului propriu, informații privind garanțiile procesuale, remediile disponibile și măsurile de sprijin existente, inclusiv campaniile de sensibilizare desfășurate, precum și orice alte informații relevante privind atribuțiile și activitățile prevăzute la alin. (1).	(2) Instituția Avocatul Poporului include, în cadrul unei secțiuni distincte a website-ului propriu, informații privind garanțiile procesuale, remediile disponibile și măsurile de sprijin existente, inclusiv campaniile de sensibilizare desfășurate, precum și orice alte informații relevante privind atribuțiile și activitățile prevăzute la alin. (1). Informațiile publicate sunt completate, la cerere, prin activități de informare și îndrumare oferite direct persoanelor interesate. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	la măsurile de sprijin existente, inclusiv sprijin financiar și psihologic, dacă acestea sunt disponibile. Soluții similare există în alte legislații: în România, legea privind protecția avertizorilor în interes public atribuie Agenției Naționale de Integritate (ANI) rolul de informare și consiliere a persoanelor vizate, iar proiectul de lege belgian de transpunere a directivei prevede ca instituția responsabilă să ofere sprijin juridic, psihologic și financiar victimelor SLAPP. În acest context, completarea atribuțiilor. Avocatului Poporului contribuie la asigurarea caracterului efectiv al mecanismelor de sprijin prevăzute de lege.
15.	CAPITOLUL VI Dispoziții finale ... Art. 20 - Prezenta lege se completează cu dispozițiile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu alte prevederi aplicabile în materie, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentei legi.	CAPITOLUL VI Dispoziții finale și tranzitorii ... Art. 20 - (1) Prezenta lege se completează cu dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu alte prevederi aplicabile în materie, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentei legi. (2) Prin derogare de la dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă, prezenta lege se aplică tuturor cauzelor aflate pe rolul instanțelor	<i>Amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări</i> Introducerea unei norme tranzitorii care să permită aplicarea garanțiilor anti-SLAPP și proceselor aflate deja în curs de judecată, pentru a asigura eficiența reală a noii legi. Problema: Potrivit art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, procesele aflate în curs de judecată, precum și executările silite începute sub imperiul legii vechi rămân, ca regulă, supuse acelei legi.

	 judecătorești la data intrării în vigoare, respectiv tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare, actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a prezentei legi. Autori: membrii Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități	Această dispoziție consacră principiul ultraactivității legii vechi, în lipsa unei norme tranzitorii exprese care să prevadă contrariul. Riscul: În lipsa unei astfel de norme tranzitorii, noile garanții procedurale anti-SLAPP ar putea să nu fie aplicabile proceselor aflate deja în curs de judecată. În aceste condiții, persoanele care se confruntă în prezent cu litigii de tip SLAPP ar rămâne fără protecția oferită de noua lege. Excluderea cauzelor aflate în curs ar perpetua abuzurile deja existente și ar lipsi de protecție persoanele vizate de astfel de proceduri. În același timp, impactul real al legii în combaterea fenomenului ar fi semnificativ redus, iar litigiile abuzive pendinte ar continua să se desfășoare fără posibilitatea utilizării mecanismelor procedurale menite tocmai să le limiteze. Soluția: Introducerea unei norme tranzitorii exprese care să prevadă că dispozițiile legii se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare, precum și actelor, faptelor și situațiilor juridice aflate în curs de constituire, modificare sau stingere la data intrării în vigoare a legii, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la acel moment. Fundamentare: Principiul constituțional al neretroactivității legii, prevăzut de art.
--	---	---

			15 alin. (2) din Constituție și dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale, (a se vedea Decizia nr. 340/2024, par. 39). Potrivit acesteia, „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi”. Principiul aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare acesteia, presupune că noua lege se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (facta futura), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (facta pendentia). Aplicarea noilor garanții și cauzelor pendinte nu presupune redeschiderea dezbaterilor și nici aplicarea retroactivă a sancțiunilor, ci doar permite părților deja implicate să utilizeze mecanismele de protecție introduse prin lege, precum cererea de respingere rapidă sau instituirea unor garanții procedurale. Principiul securității juridice protejează nu doar reclamanții care inițiază proceduri, ci și pârâții vizați de acțiuni abuzive, care trebuie să poată beneficia de
--	--	--	--

			instrumentele destinate corectării dezechilibrelor de putere. Directiva (UE) 2024/1069 nu interzice aplicarea acestor garanții și cauzelor aflate în curs, lăsând acest aspect la aprecierea statelor membre. Astfel, introducerea unei norme tranzitorii care să permită aplicarea legii și proceselor pendinte este compatibilă cu cadrul european și necesară pentru asigurarea efectivității noii reglementări.
--	--	--	---